

בפני השופט: אליהו בן טובים

המעורר: רמדאן, ת"ז, (באמצעות ב"כ עו"ד תמר פלג)

נגד

המשיב: התובע היצואי (באמצעות ב"כ קמ"ש איתי פולק)

ערעור על החלטת כב' השופט המשפטי (כב' השופט רס"ן אדריאן אגסי)

בתיק מס' 461/03 מיום 17/2/03

(הערעור התקבל בהלכה)

תאריך הישיבה: 16 במרץ 2003, י"ב באדר ב' התשס"ג.

החלטה

ביום 11/2/03 הוציא המפקד הצבאי באיו"ש צו מעצר מנהלי נגד המערער לתקופה של 6 חודשים, מיום 12/2/03 עד ליום 11/8/03 בגין היותו מסכן את ביטחון האזור. ביהמ"ש הצבאי בעופר בתן את ענין מעצרו המנהלי של המערער על פי חובת קיום הביקורת השיפוטית מכח חצו בדבר מעצרים מנהלינו (הוראת שעה) והחליט לאשר את צו המעצר המנהלי ואת התקופת הנקובה בו.

המערער, יליד שנת 1987, בעוד כחודש ימלאו לו 16 שנה מערער בפנינו באמצעות הסניגורית המלומדה, עו"ד תמר פלג, על חוקיות הצו המנהלי שהוצא נגדו ולחילופין על תקופת המעצר ועל מקום כליאתו. עיקרי טענותיה של הסניגורית היא שיש לקבוע גיל מינימום למעצר מנהלי וזאת בגלל טיבת המיוחד של הסנקציה הזאת. הסניגורית הפנתה למספר פסי"ד בהם הוחלט להקל עם קטינים שתועמדו לדין פלילי והורשעו בו וזאת לענין העתש שהוטל עליהם.

התובע הצבאי והתנגד לערעור, הסתמך על תומר מודיעיני שחוגש לבית המשפט סמא והתנגד להתערבות בהחלטתו.

אכן מדובר במעוררו המנהלי של קסין. לא הוצאה בפני כל הוראת דין המתבססת לאפשרות של מעצר מנהלי של קסין שגילו מתחת ל-16 שנים. התובע הצבאי טען כי בעבר היו מספר מקרים

נדירים וספורים בזום הוצא צו מעצר מנהלי נגד קטינים מתחת גיל 16, אך לא יכל לתת דוגמא קונקרטית.

לא בנקל יורה ביחנ"ש על מעצרים של קטינים מאחורי סורג וברית זאת באשר מעצר כאמור עלול לגרום להלם ולעויזיג נפשי חמור. ביחמ"ש העליון כבר פסק (ראה בשי"פ 1363/93 י.צ קטין נגד מדינת ישראל פ"ד 2, 71 בעיקר בעמודים 80-79) כי קטינותו של נאשם חנה שיקול לעניין מעצרו. על אחת כמור וכמה לגבי קטין שהמפקד הצבאי מבקש לעצרו במעצר מנהלי.

הוצאת צו מעצר מנהלי נוגדת במהותה את העיקרון הבסיסי כי שלילת החופש מאדם יכולה להעשות רק על פי נסי"ד של ערכאה משפטית מוסמכת. הגנה זו הקיימת לכל אדם באשר הוא אדם (ראה סעיף 2 לחוק יסודי כבוד האדם וחירותו) מן הראוי לישמה בקפדנות רבה לגבי קטינים. לפיכך, בולטת בחונורתה הבעייתיות של המעצר המנהלי במקרה זה. זאת באשר עיון בחומר המודיעיני שחוגש מעולה חשד כבד למעורבותו של המערער בסיוע לפעילות שמטרתה ביצוע פיגועי תופת.

המערער זומן בעבר וגם אביו לשיתת הרתעה, השניים תוחקרו וחוזרו. המערער הכחיש מעורבות בפעילות צבאית דא ונקא שהמידע המודיעיני מצביע על מעורבותו בסיוע למבצעי פיגועים.

בדרך העניינים הוגילה היה מקום לעצור את המערער או להעמידו לדין לו היה אדם בוגר. עובדת קטינותו יש בה כז"י להצדיק שימוש באמצעים אחרים כמו הטלת ערובה או הגבלות אחרות וזאת כל עוד לא הועמד לדין במן מעשיו.

החובה לשמור על ביטחון הציבור בגלל טעמי ביטחון החלטיים ניתנת לחשבה גם ללא שימוש במכשיר הדרסטי והאחרון נגד קטין, החשוף לפגיעה חמורה מבלי שחועמד לדין.

בנסיבות העניין על אף שהמידע המודיעיני שטאף לגבי המערער יש בו כדי לבסס את הוצאת הצו המנהלי מצאתי לנכון לצמצם את תקופת המעצר המנהלי לתקופה של חודשיים ימים ועד ליום 11/4/03 כדי ליתן שזוות מספקת כדי להסדיר דרך חלופית מאשר המשך החזקתו במעצר מנהלי. בתקופה שנתרה עד למועד שחרורו ייבחנו שלטונות המעצר את בקשתו לעבור ממחנה מעצר עציון למחנה מעצר אחר.

ניתן והודע היום, 16 במרץ 2003, י"ב באדר ב' התשס"ג, בהעדר הצדדים.

שופט